

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מלמרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	י	ט
אמר: לא ידענא אי משום סימנא אהדרוה ניהלי, וקא סברי: סימנין דאורייתא. אי משום טביעות עינא אהדרוה ניהלי, ודוקא - צורבא מדרבנן, אבל איניש דעלמא - לא.	[רבה בר בר חנה]											יט.
מצא גט אשה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	גופא:											יט.
בזמן שהבעל מודה - מיהא יחזיר לאשה, וליחוש שמא כתב ליתן בניסן, ולא נתן לה עד תשרי, ואזל בעל זבין פירי מניסן ועד תשרי, ומפקא לגיטא דכתב בניסן ואתיא למטרף לקוחות שלא כדין												יט.
הניחא למאן דאמר כיון שנתן עיניו לגרשה שוב אין לבעל פירות - שפיר												יט.
אלא למאן דאמר יש לבעל פירות עד שעת נתינה, מאי איכא למימר?												יט.
כי אתיא למטרף אמרינן לה: אייתי ראיא אימת מטא גיטא לידך.												יט.
ומאי שנא משטרי חוב?												יט.
מצא שטר חוב, אם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר	דתנן:											יט.
ואוקימנא כשהייב מודה, ומשום שמא כתב ללוות בניסן ולא היה עד תשרי, וקא טריף לקוחות שלא כדון.												יט.
התם נמי ליהדר, וכי אתי למטרף - נימא ליה: אייתי ראיא אימת מטא שטר חוב לידך												יט.
הכא, גבי גט אשה, אתי לוקח ותבעה. אמר: האי דהדרוה ניהלה רבנן לגיטא - משום דלא תעגינן ותיתיב, השתא דקא אתיא למטרף - תיזיל ותיתיב ראיא אימת מטא גיטא לידה. הכא, גבי שטר חוב, לא אתי לוקח ותבע, מדאזהדרוה ניהליה רבנן לשטר חוב - פשיטא, למאי הלכתא אהדרוה ניהליה - למטרף הוא, שמע מינה רבנן קמרי רבנן במילתא, ומקמי דידי מטא שטרא לידה.	אמרי:											יט.
שחרורי עבדים וכו'.												יט.
מצא שטר שחרור בשוק, בזמן שהרב מודה - יחזיר לעבד, אין הרב מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	תנו רבנן:											יט.
בזמן שהרב מודה מיהא - יחזיר לעבד, ואמאי? יחוש שמא כתב ליתן לו בניסן, ולא נתן לו עד תשרי, ואזל עבדא וקנה כססין מניסן ועד תשרי, ואזיל הרב ורבנינהו, ומפיק ליה לשחרור דכתב בניסן, וקא טריף לקוחות שלא כדון.												יט.
הניחא למאן דאמר זכות הוא לעבד שיוצא מתחת רבו לחירות, וכאביי דאמר עדין בחתמוהו זכין ליה - שפיר.												יט.
אלא למאן דאמר חוב הוא לעבד שיוצא מתחת רבו לחירות, מאי איכא למימר?												יט.
דכי אתי למטרף אמרינן ליה: אייתי ראיא אימת מטא שחרור לידך.												יט.
דייתיקי מתנה וכו'.												יט.
איזו היא דייתיקי - דא תהא למיקם ולהיות, שאם מת - נכסיו לפלוני. מתנה, כל שכתוב בו מהיום ולאחר מיתה.	תנו רבנן:											יט.
אלמא: אי כתיבא מהיום ולאחר מיתה - הוא דקני, ואי לא - לא קני												יט.
הכי קאמר: איזו היא מתנת בריא שהיא כמתנת שכיב מרע, דלא קני אלא לאחר מיתה - כל שכתוב בה מהיום ולאחר מיתה.	אביי:											יט.
טעמא דלא אמר תנו, הא אמר תנו - נותנין.												יט.
מצא דייתקאות, אפותיקאות ומתנות, אף על פי ששניהם מודין - לא יחזיר לא לזה ולא לזה	ורמינהו:											יט.
לא קשיא, הא - בבריא, והא - בשכיב מרע:	רבי אבא בר ממל:											יט.
מתניתין דקתני הא אמר תנו נותנין - בשכיב מרע, דבר מהדר הוא, דאמרינן: מאי איכא למימר, דלמא כתבה מעיקרא להאי, ואמליך ולא יהבה ניהליה, והדר כתבה לאיניש אחרינא ויהביה ניהליה - השתא קא הדר ביה מההוא דיהבה ניהליה. אי במתנת בריא יהבה ליה - לית ליה פסידא, דכי נפקא תרתני - בתרייתא זכי, דהא הדר ביה מקמייתא. אי במתנת שכיב מרע נמי יהבה ניהליה - לית בה פסידא, דבתרייתא זכי, דקא הדר ביה מקמייתא.												יט.
כי קתני בברייתא אף על פי ששניהם מודים לא יחזיר לא לזה ולא לזה - בבריא, דלאו בר מהדר הוא, דאמרינן: דלמא כתבה להאי מעיקרא, ואמליך ולא יהבה ליה, והדר כתבה לאיניש אחרינא ויהבה ליה, השתא קא הדר ביה מההוא דיהבה ליה, וסבר - מהדר - לא מצינא הדרנא בי, אימר להו דאנא להאי יהבתא, וניהדרו ניהליה כתבא, כי היכי דכי מפיק האי כתבא דקדים - זכה ביה הוא. אלא אמרינן ליה אנן: האי כתבא, לא יהיבין ליה להאי, דלמא מכתב כתבת, מיהב לא יהבת ניהליה, ויהבתה לאיניש אחרינא וקא הדרת ביה. אי לא יהבתה לאיניש אחרינא וקא בעית דתתבה להאי - כתיב ליה השתא כתבא אחרינא ויהביה ניהליה, דאי יהבת לאיניש אחרינא - לית בה פסידא, דקדים זכי.												יט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא אידי ואידי דייתקאות קא תני	מתקיף לה רב זביד:											◇	יט:
הא והא בשכיב מרע, ולא קשיא: הא - ביה, והא - בבריה:	אלא אמר רב זביד:											◇	יט:
מתניתין דקא אמר תנו נותנין - בדידיה, דבר מהדר הוא. דאמרינן: אי נמי יהבה לאיניש אחרינא - לית בה פסידא, דקמא ובתרא - בתרא זכי, דהא הדר ביה מקמא.												!	יט:
כי קא תני בברייטא אף על פי ששניהם מודים, לא יחזיר לא לזה ולא לזה - בבריה. דאמרינן: דלמא כתב אבוה להאי, ואמליך ולא יהביה ניהליה. ובתר אבוה כתב איהו לאיניש אחרינא, ויהבה ליה. והשתא קא הדר ביה מההוא, סבר: מהדר לא מצינא הדרנא בי, אימר להו דאבא יהבה ליה להאי, ונתבו ליה כתביה וניזיל ונפיק מיניה - דהוא זכי, ונפלוג בהדיה. הלכך אמרינן ליה אנן: האי כתבא לא יהבינן ליה להאי, דלמא מכתב כתביה אבוה, מיהב לא יהבה ליה, ויהבתיה את לאיניש אחרינא וקא הדרת ביה. אלא אי קושטא קא אמרת דיהב ליה אבוך - זיל את השתא כתיב ליה שטרא אחרינא דאי נמי לא יהבה ליה אבוה, וכתבתיה את לאיניש אחרינא - לית בה פסידא, דקמא ובתרא - קמא זכי.												!	יט:
מצא שובר, בזמן שהאשה מודה - יחזיר לבעל, אין האשה מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	תנו רבנן:											◇	יט:
בזמן שהאשה מודה מיהת - יחזיר לבעל, וליחוש דלמא כתבה ליתן בניסן, ולא נתנה עד תשרי, ואזלה זבנתה לכתובה בטובת הנאה מניסן עד תשרי, ומפיק ליה לשובר דכתיב בניסן, ואתא למטרף לקוחות שלא כדין												⚡	יט: